

ŽELJKO PERUŠIĆ

(Duga Resa, 23. ožujka 1936. - St. Gallen, 28. rujna 2017.)

U švicarskom St. Gallenu, u 82. godini života, preminuo je zlatni olimpijac iz Rima 1960. godine Željko Perušić. Bio je nogometaš koji je imponirao velikom borbenošću, dobrom tehnikom, brzinom i neiscrpnom energijom u igri.

Rođen je 23. ožujka 1936. godine u Dugoj Resi. Igračku karijeru započeo je u rodnom mjestu, gdje sa 14 godina započinje igrati u juniorskoj momčadi Duge Rese, a potom je nastupao za seniorsku momčad od 1952. do 1956. godine, kada je prešao u zagrebački Dinamo. Za „plave“ je do 1964. i odlaska u inozemstvo odigrao 294 utakmice i postigao 23 zgoditka. Bio je član momčadi Dinama koja je osvojila prvenstvo Jugoslavije u sezoni 1957./58., kao i Kup 1960. i 1963. godine.

Za München 1860 igrao je od 1965. do 1970. i sa „zehcigerima“ osvojio prvenstvo SR Njemačke 1966. godine. Potom je otišao u švicarski Sankt Gallen čiji je dres nosio od 1970. do 1972. godine i s kojim je kao igrač-trener ušao u prvu ligu. Od 1974. do 1977. godine Perušić je bio u luksemburškom Vaduzu, gdje je u 41. godini završio igračku karijeru. Zatim je jednu sezonu trenirao švicarski Brulle, a potom se vratio u Sankt Gallen u čijem je juniorskom pogonu radio kao trener dugi niz godina.

Nastupio je na Olimpijskim igrama 1960. godine u Rimu i bio član one slavne jugoslavenske momčadi koja je osvojila zlatnu olimpijsku medalju. Osvojio je i srebrnu medalju iste 1960. godine u Parizu na prvom Kupu nacija, preteći europskog prvenstva. Kao nogometaš Dinama, od 1959. do 1964. godine za reprezentaciju Jugoslavije odigrao je 27 utakmica. Debitirao je u Beogradu 15. studenog 1959. u kvalifikacijskoj utakmici za odlazak na OI protiv Grčke, u utakmici u kojoj je Jugoslavija slavila s 4-0. Od dresa reprezentacije oprostio se u Sofiji 28. ožujka 1964. godine, u prijateljskoj utakmici protiv reprezentacije Bugarske u kojoj je Jugoslavija pobijedila s 1-0.

U sjećanju Željka Perušića posebno je bila ostala zapamćena zlatna olimpijska medalja osvojena u Rimu 1960. Jugoslavija je u skupini glatko pobijedila Tursku i Ujedinjenu Arapsku Republiku, dok su s Bugarima remizirali 3-3, ali je zbog bolje gol-razlike od Bugara Jugoslavija otišla u polufinale gdje su ih dočekali jaki Talijani (Rivera, Mazzola, Trappatoni, Maldini...). Imali su mladu momčad koja je kasnije dugo bila u vrhu svjetskog nogometa.

Po sjećanju pokojnog Perušića, Trappatoni je igrao lijevog halfa i bio je odličan. Ali, ne toliko kao izvanredni Rivera ili Mazzola.. Utakmica je završila neodlučeno, a pravila su bila takva da je o finalistu odlučivao ždrijeb. Jugoslavija je imala više sreće...

U finalu su protivnici bili Danci, koji su iznenadili pobjedom protiv Mađara. Jugoslavija je vrlo brzo povelu s 2-0. Ko-

stić je zatim postigao još jedan gol koji nije priznat, a Galić se razljutio i opsovao suca. No, sudac je razumio hrvatski i isključio ga. Ipak, i s igračem manje Jugoslavija je izborila 3-1 pobjedu...

Perušić je te 1960. godine izabran za nogometaša godine, a u anketi za izbor najboljeg športaša Jugoslavije bio je drugi, iza košarkaša Radivoja Koraća. U izboru Sportskih novosti te godine izabran je za najboljeg športaša u Hrvatskoj. Kada je iz Dinama odlazio u München, morao je čekati godinu dana da bi mogao nastupiti. Takva su tada bila pravila, no on je bio spreman na stanku. Čvrsto je odlučio otići jer ga, govorio je, nisu dovoljno cijenili. Dok se on vozio u tramvaju, njegovi su se suigrači vozicali u automobilima.

U Münchenu 1860, klubu s kojim je bio njemački prvak, doživio je samo lijepe trenutke. Klub je kasnije ispao u II. ligu, a kada je 2008. godine stigao novi klupski predsjednik, pozvao je na sastanak klupske legende, među njima i Perušića, jer je htio od njih čuti što treba učiniti da se klub vrati na staze stare slave.

Željko Perušić, zlatni hrvatski olimpijac, po završetku igračke karijere ostao je živjeti u Sankt Gallenu gdje je provodio svoje umirovljeničke dane.

Sahranjen je na groblju u Sankt Gallenu.

(Jurica Gizdić)